ईषन्मव्यः-दुर्मव्यः-सुमव्यः ;	—	—	—
मव्यमानः-मव्ययमानः,	मव्यमानः,	मिमव्यिष्यमाणः,	मामव्ययमानः ;
मव्यः,	मव्यः,	मिमव्यिषः,	मामव्यः ;
मव्यितुम्,	मव्ययितुम्,	मिमव्यिषितुम्,	मामव्यितुम् ;
[1]मव्या,	मव्यना,	मिमव्यिषा,	मामव्या ;
मव्यनम्,	मव्यनम्,	मिमव्यिषणम्,	मामव्यनम् ;
मव्यित्वा,	मव्ययित्वा,	मिमव्यिषित्वा,	मामव्यित्वा ;
प्रमव्य-प्रमव्यय,	प्रमव्यय,	प्रमिमव्यिष्य,	प्रमामव्य-प्रमामव्यय ;
मव्यम् २, मव्यित्वा २,	मव्यम् २, मव्ययित्वा २,	मिमव्यिषम् २, मिमव्यिषित्वा २,	मामव्यम् २; ममव्यित्वा २;

[2]मवाका.

(1231) "मश शब्दे रोषकृते च"

(I-भ्वादिः-724. अक. सेट्. पर.)

'शब्दने, रोषक्रियायां चार्थे—' इति क्षीरस्वामी। "शब्दकोपयोः-इति द्रुमोक्त्या रोषकृतम्=रोष एव।" इति धा. का. व्याख्यायाम्(1-90)। माशकः-शिका, माशकः-शिका, मिमशिषकः-षिका, मामशकः-शिका ; मशिता-त्री, माशयिता-त्री, मिमशिषिता-त्री, मामशिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि आदादिककशतिवत् (178) ज्ञेयानि। शतरि—कशन्-न्ती, क्विपि-[3]मट्-मड्-मशौ-मशः ; इत्यादीनि रूपाण्यस्य भवन्तीति विशेषः। [4]मशकः। [5]मशनः।

(1232) "मष हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-692. सक. सेट्. पर.)

माषकः-षिका, माषकः-षिका, मिमषिषकः-षिका, मामषकः-षिका ; मषिता-त्री, माषयिता-त्री, मिमषिषिता-त्री, मामषिता-त्री ; इत्यादीनि

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्यये रूपमेवम्।
2. 'बलाकादयश्च' (द. उ. 3.32) इति आकप्रत्यये यलोपे च निपात्यते। मवाका=करेणुबन्धनम्।
3. क्विपि, 'व्रश्च—' (8-2-36) इत्यादिना षत्वे जश्त्वचर्त्वयोश्च रूपमेवम्।
4. 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः—' (द. उ. 3.5) इति संज्ञायां क्वुन्प्रत्यये रूपमेवम्।
5. 'चलनशब्दार्थात्—' (3-2-148) इति ताच्छीलिके युचि रूपमेवम्।